

по своето дълбоко знание на математиката. Другарът на Любена, който бил човѣкъ отъ практическитѣ хора, издържалъ до край; по нашиятъ бѣдъщи писателъ не направилъ сѣщото. Щомъ той достигналъ до алгебрическитѣ задачи и геометрически формули, истинало му отъ сжрдцѣто и военний мундиръ и славното му бѣдъще. Когато другарътъ му слушалъ вече лекции по фортификацията и тактиката, Любинъ стоялъ затворенъ въ своята бѣдна стая и приготвявалъ материали за своятъ трудъ *Паметници за народний битъ на България*.

Трѣба да Ви кажа, че послѣ това, той не е посѣщавалъ рѣдовоно ни гимназия, ни университетъ. Мнозина пишатъ и говорятъ, че той билъ свършилъ ужъ Историко-филологическия факултетъ; но това може би да ся казва отъ благоприличие, да не ся рѣче, че покойниятъ е човѣкъ безъ образование. Истина е тая, че неговата гимназия и университетъ, е билъ само Теодоровъ. Ближнитѣ му другари разказватъ, че той не държалъ никакви экзамени, а въ университетъ надникналъ само нѣколко пѣти за адетъ и за очи. Не билъ благодаренъ той отъ сухитѣ профессорски лекции, отъ датитѣ и отъ голитѣ събития, отъ пустата обективность, а за сичко това, самъ той ни обажда въ слѣдующитѣ стихотворения, които носятъ заглавие :